

Equip de la nova producció que prepara la companyia.

Amb permís o sense permís de la COVID

La Dependent inicia el compte arrere d'una nova producció

La Dependent ha desplegat veles i malgrat els pessims comunicats de l'home del temps, ha decidit eixir del port de la inactivitat, amollar les amarres que la subjecten al silenci i llançar-se a la mar. Es necessita molta vocació de mariner per a iniciar en aquestes condicions actuals una aventura. Però si alguna cosa li sobra a La Dependent és precisament vocació i empena.

RAMON CLIMENT

En la seua nova seu de la Zona Alta d'Alcoi es va celebrar, des d'arere, una primera jornada de treball dels equips artístic i tècnic que participaran en aquesta nova producció de La Dependent a partir d'un text de l'autor de Catarroja, Pasqual Alapont, dramaturg de capçalera del grup de teatre alcoià que ja ha representat diversos dels seus treballs. Aquesta nova producció, que tindrà al capdavant el gerent de la companyia, Joanra Rozalén, té el títol d'Icària i els qui han llegit el text asseguren que estem davant d'una de les millors propostes escèniques d'Alapont, que aconseguix reunir, en un magatzem industrial abandonat, tot un catàleg de «muntanyes russes» d'emocions i sentiments, que es passeja entre la comèdia, el frenesi dialèctic del debat polític o econòmic i les sorpreses del thriller teatral.

Sota la direcció de Pepa Miralles, cada temporada més segura i eficaç

Un moment de la primera jornada de treball del equip artístic i tècnic.

en aquesta responsabilitat, que tindrà com a ajudanta Yolanda García, es van estrenar en la primera lectura quatre noms propis de l'escena valenciana actual: Pep Sellés, Jordi Ballester, Gemma Miralles i Pepe Miravete.

Icària enfronta un representant del

capitalisme (un empresari valencià) amb tres segrestadors molt diferents. Un d'ells, amb la seua visió utòpica d'un comunisme democràtic, és qui inspira el títol d'aquesta obra. En 1840 Étienne Cabet publica Viatge a Icària com a proposta de comu-

na en una illa que va arribar a traslladar a la realitat a Texas i Illinois. Però en aquest atrotinat magatzem, en el qual mantenen a l'empresari segrestat, s'està molt lluny d'una justificació ideològica i s'entremesclen altres interessos que aniran desembolicant-se en una trama escènica on quasi res és el que sembla. I ací demostra Pasqual Alapont, una vegada més, una gran habilitat en el maneig dels personatges i de les situacions escèniques.

Pepa Miralles i els seus quatre intèrprets tenen molta feina al davant. Serà, segons les previsions inicials i si la COVID ho permet, a la fi de gener quan aquest nou muntatge de La Dependent s'estrene, i per a això tindrà el suport de l'Institut Valencià de Cultura, de la Generalitat Valenciana, i la col·laboració del Teatre Calderón i l'Ajuntament d'Alcoi.

Bon vent i bona mar per a La Dependent en aquesta singladura cap a Icària. El teatre continua sent imprescindible.

LETRAS
EN UN
TRANSITOR

GABRIEL
PASCUAL

Siempre en el recuerdo

El tibio sol de una tarde calurosa de septiembre, en la recta final de este atípico verano del 2020, dio cobijo el pasado sábado día 12 al sentido homenaje que Alcoy tributó a las víctimas que la crisis sanitaria del Coronavirus ha dejado en nuestra ciudad. Un acto cargado de emotividad en el que la música y las rosas blancas nos ayudaron a tener muy presentes a los que nos dejaron y que sirvieron también para rendir homenaje a todas aquellas personas, colectivos e instituciones que lucharon en primera línea contra una pandemia que nos pilló a todos con el pie cambiado en pleno Siglo XXI. Es más que necesario que Alcoy no olvide los amargos zarzapos que ha dado el Covid-19 a nuestros mayores y la enorme tragedia que se vivió en la residencia Domus VI de Oliver, escenario del dolor y la incertidumbre durante una lluviosa primavera que nada tenía que ver con la alegría que se vive en esta ciudad durante esa época del año. A día de hoy quedan todavía muchos interrogantes por aclarar sobre lo sucedido en el geriátrico y se hace imprescindible que las instituciones políticas del ámbito local y autonómico arrojen más a unas familias que todavía siguen sin saber con certeza lo que ocurrió antes del fallecimiento de sus seres queridos. Estas respuestas son importantes pero también hay que poner toda la carne en el asador para evitar que esta extraña pandemia, a la que todavía no se le ha puesto freno, provoque una situación similar en nuestros centros de mayores. El homenaje era obligatorio, ahora es obligación de todo Alcoy exigir responsabilidades a quienes corresponda. El más sincero apoyo a todos aquellos que perdieron a un familiar a causa del Covid-19. Siempre en el recuerdo.